

نړيوالو اقتصادي نظامونو ته يوه ځغلنده کتنه

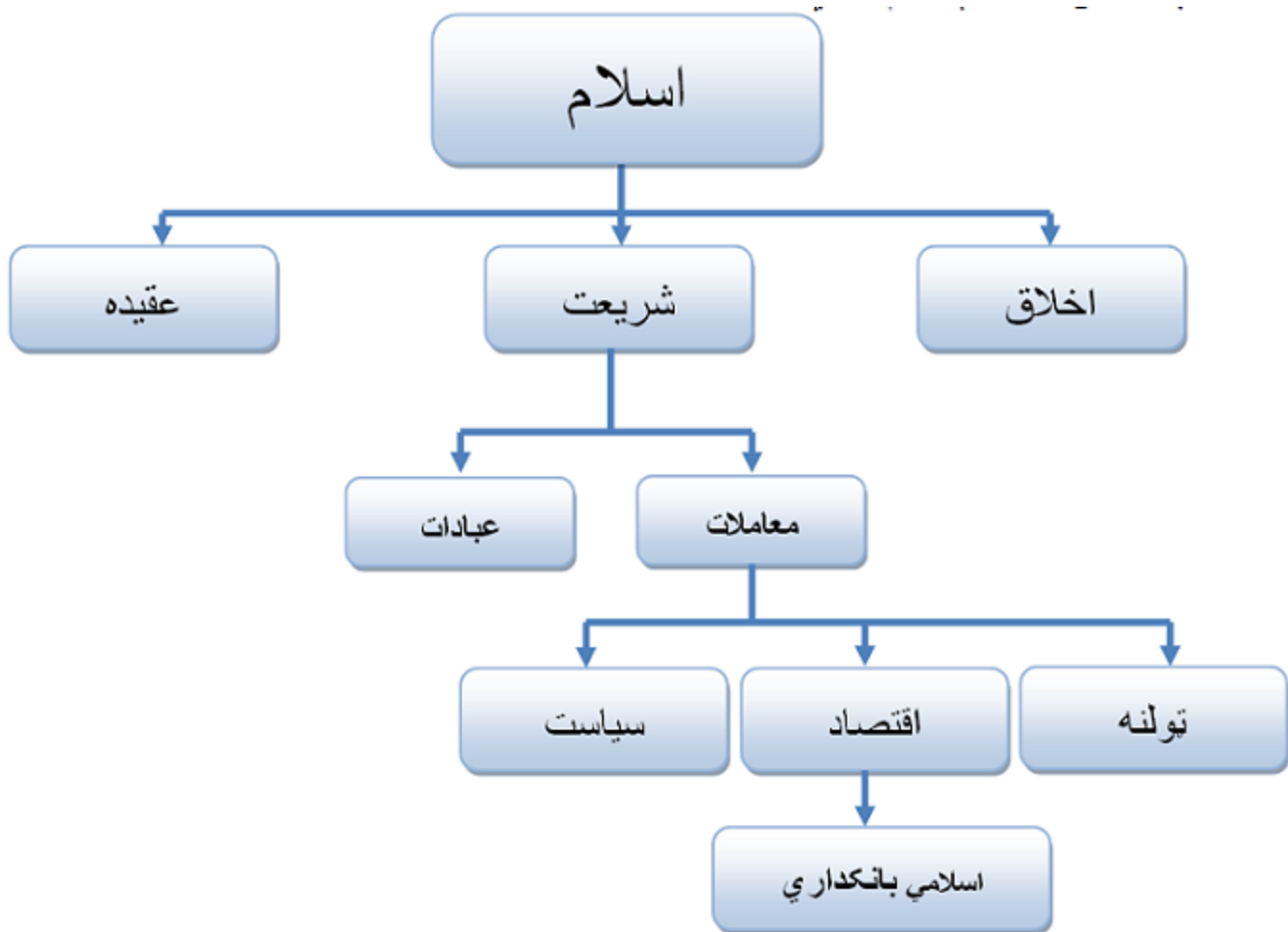
ليکنه حشمت الله عتيد

د رسول الله صلى الله عليه وسلم د ژوند اخري شېبې وې، د ژوند اخري کار يې حجت الوداع و چې ورپسې د قرآن کریم دغه آيتونه نازل شول: اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام ديناً. الله تعالى فرمايي: ما ستاسو دين پوره کړ په تاسې مې نعمت پوره کړ او ستاسو له پاره مو اسلام دين غوره کړ.

د دې ايت په اوريدلو سره حضرت ابو بکر صديق رضي الله عنه وژړل، يو چا ترې وپوښتل، چې څه شى دي ژړوي اى ابو بکره؟ دا ايت هم د نورو ايتونو په څير يوايت دى چې په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې نازليري! نو ابو بکر صديق رضي الله عنه وفرمايل: دا د رسول الله صلى الله عليه وسلم د وفات خبر دى.

اسلام يو مکمل نظام دى چې ټول انسانيت ته د ارامه او هوسا ژوند کولو لاره ښيي. اسلام نه يوازې د مسلمانانو په مذهبي کړو وړو پورې تړلى بلکې يو الهى دين دى چې احکام يې د ژوندانه په هر اړخ پورې تړاو لري. کله چې اسلام د انساني ژوند عادي چارو له پاره هم لارښوونې او کړنلارې لري؛ نو د اقتصاد په څېر د ژوند حياتي اړخ به ولې پاتې کېږي.

بايد په ياد ولرو چې کاميابي يوازې د اسلام د اقتصادي نظام په پلې کولو نه تر لاسه کېږي؛ ځکه چې اقتصاد زموږ د ژوندانه د مجموعي نظام صرف يوه برخه گڼلې شي، مسلمان تر هغې نشي کاميابيدلى ترڅو چې د خپل ژوند په ټولو برخو کې اسلامي احکام پلي نه کړي. اسلام هم لکه يو جوړښت بايد بشپړ پلې شي. الله تعالى فرمايي: يا ايها الذين آمنوا ادخلو فى السلم كافة... «ژباړه: اى هغو کسانو چې تاسو ايمان راوړئ، تاسو ټول يو ځاى په بشپړه توگه په سلم يعنى اسلام کې ورگډ شئ.» مذهبي ژوند، اجتماعي ژوند، سياسي ژوند، اخلاق، فکر او ټول کړه وړه د يو مسلمان بايد د اسلام د اصولو په رڼا کې پرمخ ولاړ شي ترڅو وکولى شي کاميابي تر لاسه کړي، نو ځکه مسلمانانو ته لازمه ده چې بايد د وخت د ضرورتونو مطابق يو پرمختللى اقتصادي نظام ولري.

په نړیواله کچه تر ننه ټولټال درې نظامونه وجود لري: لومړی پانګه وال نظام چې په انګلیسي ژبه کې ورته کپیټلیزم وايي؛

دوهم اشتراکي نظام چې انګلیسي کې یې سوشلیزیم بولي؛

او درېیم داسلام اقتصادي نظام دی.

مخکې له دې چې نړیوال اقتصادي نظامونه وپېژنو لومړی پر دې خبره ښايي پوه شو، چې خپله اقتصاد څه ته وايي؟ اقتصاد له Economics څخه اخیستل شوی او اکنامکسیا د یوناني ژبې له oikonomia څخه اخیستل شوی چې oikos د کور او nomos دود، رسم او قوانینو معنا لري، چې په انګلیسي کې ورته

(Management of a Household) په عربي کې علم تدبير المنزل، دري يا فارسي کې مدیریت خانه داري او په پښتو کې ورته د کور د اړتياوو مدیریت ویلی شو.

او په اصطلاح کې اقتصادهغه علم دی، چې موږ ته له کمو سرچینو (منابعو) څخه د زیاتو غوښتنو د پوره کولو هنر رابښي. داپه دې معناچې د یو انسان سره د شته وسایلو کارول په داسې توګه چې ضروري اړتیاوې یې پوره کړای شي، دې ته د اقتصاد علم ویل کیږي. د اقتصاد په ټولو نظامونو کې دا یو منل شوی حقیقت دی چې تل د انسان اړتیاوې او غوښتنې له هغه سره د شته وسایلو په پرتله زیاتې وي، پوښتنه پيدا کیږي چې دغه نه تمامیدونکې اړتیاوې او غوښتنې په څه ډول د کمو او د ګوتو په شمار وسایلو پوره کړای شي؟ د اقتصاد علم د همدې پوښتنې د ځوابونې هڅه کوي.

پانګه وال نظام (Capitalism)

پانګه وال نظام د لوېدیځ د لیبرال ډیموکراسي اقتصادي مفکوره ده. د لوېدیځ سیاسي او ټولنیز نظام د لیبرالیزم او ډیموکراسۍ پر بنسټ ولاړ دی، چې اقتصاد یې بیا د کاپټالیزم له لارې چلول کیږي.

پانګه وال اقتصادي نظام هغه سیستم دی په کوم کې چې د یوه ملک فابریکې او د سوداګرۍ راکړه ورکړه د دولت پر ځای د عامو وګړو شخصي ملکیت ګڼل کیږي او ټول خلک د خپلو شخصي ګټو لپاره کار کوي. داسې چې هر انسان دې په اقتصادي منډو تړو کې ازاد او خپلواک پریښودل شي او کومه لار چې د ګټې د ترلاسه کولو لپاره غوره وېوې هغه دې ورته پرانیستی پریښودل شي؛ ځکه چې له خپلواکۍ وروسته هر انسان په دې لټه کې وي چې تر هرچا زیات عواید ترلاسه کړي او تر ټولو زیات کار وکړي، دغه نظام انسانانو ته دومره خپلواکي ورکړې چې حتا یو انسان د زیاتو ګټو او عوایدو د ترلاسه کولو لپاره په ناروا او حرامو کارونو هم لاس پورې کولی شي لکه د شرابو خرڅول، د خنزیر غوښه او همدا راز لوڅ فلمونه خرڅول او حتا یو پانګه وال دا هم کولای شي چې په ټول بازار ولکه یا انحصار ټینګ کړي بلکې په ټول بازار باندې خپله اچول خپل اذلي حق ګڼي، داسې چې بازار ته د یوه توکي واردول تر یوه کس او یا هم یوه ټولي پورې ځانګړي کړای شي، چې له هغوی پرته به یې بل څوک بازار ته وارد نشي کړای او د دې ولکې یا اجاره داری یو رښتیني بده پایله به دا هم وي چې عام وګړي به اړ وي چې د اړتیا وړ توکي له ټيکه لرونکو څخه د هغوی په ټاکل شوي بیه واخلې ولو که د بازار د اصلي ارزښت څخه ډیر اوچت هم وي، چې په انګلیسي ژبه کې دغه انحصار ته (Monopoly) ویل کیږي.

دلته یوه خبره د پام وړ ده، چې لوېدیځ کې اوس یو بشپړ سیکولر سیسم واک چلوي. دغه سیکولر سیستم د فرانسې له ستر انقلابه (۱۷۷۹) وروسته په لوېدیځ کې یو منل شوی نظام دی. لوېدیځ د دین له راجه ځان خلاص کړی، هلته د انسان او د انسان د عقل حاکمیت دی. هر څه چې د انسان ذهن ته ښه ورځي هماغه

پلي کيږي، هلته بشپړ عقلانيت (Rationalism) واکمن دی، چې د قانون او نظام د بنسټ ډبره ګڼله کېږي. اقتصادي نظام يې هم پر همدې اندود تکیه لري.

په پانګه وال نظام کې هرڅه د رسولو او غوښتلو د قانون (Law of Supply and Demand) له مخې تر سره کېږي، د نړۍ دغه دوه خدایي ځواکونه رسول (Supply) د سوداګرو هغو مالونو ته وايي، چې دوی يې بازارونو ته د پلورلو يا خرڅولو لپاره راوړي او غوښتل (Demand) د پېریدلو يا اخیستلو هغه نیت او غوښتنې ته وايي چې په پایله کې يې دغه توکي يا مالونه له بازاره به بیه اخلي يا رانیسي.

دا چې یو توکی په څومره پیمانه او کوم وخت کې تولید شي؟ (یعنې بازار ته د دغه توکي رسول يا Supply) په کومه پیمانه وشي) د دې پوښتنې د ځوابولو لپاره به د مارکیټ حالت ته کتل کېږي، چې په بازار کې د نوموړي توکي غوښتنه يا (Demand) څومره دی؟ په همدې شکل ټول تولیدات به د بازار د غوښتنې مطابق وي.

د رسولو او غوښتلو د قانون بشپړه پېژندنه د اسلامي بانکدارۍ مخکښ عالم محمد تقی عثمانی داسې کړې ده: «د کوم توکي رسونه چې د غوښتنې په پرتله بازار کې زیاته شي په دې سره یې بیه هم راوېږي، دغه راز چې غوښتنه یې له رسونې زیاته شي بیه یې لوړېږي، د بیلګې په ډول: کله چې په اوږي کې د تودوخي درجه لوړېږي ورسره په بازار کې د واورې پلورنه هم زیاتېږي، اوس که چیرته د بازار ټوله واوره د غوښتنې په پرتله کمه وي بیه به یې خامخا لوړېږي، هو! که چیرته یې په واردولو کې د غوښتنې په اندازه زیاتوالی راشي، بیا یې بیه نه لوړېږي، بل لور ته څرنگه چې په ژمي کې د واورې خرڅلاو کمیږي ورسره د واورې بیه هم لوړېږي. اوس که چیرته د بازار ټوله واوره د هغې د غوښتنې په پرتله زیاته وي بیه به یې هم کمه وي، د اقتصاد په اصطلاح کې دغه طبیعي قانون د غوښتلو او رسولو په نامه یادېږي چې په پانګه وال نظام کې هرڅه د همدغه قانون له مخې ترسره کېږي؛ خو د غوښتلو او رسولو دغه قانون د اقتصاد په ډګرونو کې یو والی او انډول یوازې هغه وخت راوستلای شي کله چې په بازار کې ازاد رقابت (Free Competition) روان وي او که چیرې ټول بازار باندې د یوڅو محدودو کسانو ولکه وي نو بیا به په بازار کې انډول او د بېو برابروالی په هیڅ صورت شونی نه وي.

په دې وروستیو کې په ځانګړې ډول د کمونیزم له ړنګیدو وروسته پانګه وال نظام په نړۍ کې ډیر په چټکۍ سره وده وکړه، چې زیاتره اسلامي هیوادونه یې هم تر خپل اغېز لاندې راوستل او حتا اوس یې ریښې په افغانستان کې هم په خوریدوډي او دځینو له خوا یې تودهرکلی کېږي؛ خوکه چیرې موږ دغه نظام اصل او بنسټ په دقیق ډول مطالعه کړو نو پایلې به یې وپروونکې وي.

یاد نظام دغریب غربت دهغه خپله نااهلي اوازلي ویش گڼي او له بله پلوه دژوند دوسایلو د تولید په ذریعو اودهغوي په مارکیتونو باندې خپله اچول او انحصار خپل دایمي حق گڼي او بیا له دغولارو څخه لاسته راوړی ثروت یا خو زیرمه کوي او یا هم داسراف او تبذیر په طریقه یې داسې لگوي چې هیڅ اقتصادي قاموس یې روانشي گڼلی، دبیلگې په توگه که چیرې د دغه نظام پیروان یوازې دخپلې ساتیرۍ، ځان بنودنې اومشغولاپه لارو کې مصرف کوونکې ثروت په هغه لار ولگوي چې اسلام ټاکلی دی په ټوله بشري نړۍ کې به یو غریب هم پاتې نه شي، په داسې حال کې چې همدا اوس په جنوبي افریقا کې هر کال په زرگونو خلک، انسانان دغربت په اور کې سوځي، مگر دوی چې په درواغو باندې دبشر دوستۍ لاپې وهي په خوارانو هیڅ زړه سوی نه کوي اونه پرې خواشیني کیږي اوبیا هم د انسانیت دعوي داران دي. دوي خو ددې پرځای چې فقر ختم کړي، وړي انسانان ماړه کړي د دغه نظام دا قاروني مجنونان دهمدردۍ اوبشر دوستۍ په نوم دخپلو منافعو لپاره غربت ته نوره هم وده ورکوي؛ ځکه چې دوی دبشر دوستۍ اوهمدردۍ حقیقي معنا پریښي ده اوهغه داچې د نورو گټه دځان گټه اودنورو تاوان دځان تاوان وگڼي. حتا دانسانانو دختمولو لپاره په ملیاردونو ډالره لگوي، جنگي وسایل تقویه کوي خپله بودیجه دبشري نړۍ د نظام دفساد په لاره کې لگوي نه دسمون په لاره کې.

لکه څرنګه چې پانګه وال نظام غربت د غریبانو خپله بیکاري او نا اهلي گڼي همدا راز د مکې په مخورو مشرکینو کې هم دغه ذهنیت ډیر عام ؤ، الله پاک په قران کې فرمایي:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ. (سورت یسین ۴۷ ایت)

ژباړه: او کله چې وویل شي دوی ته چې نفقه ورکړئ یا کوئ (عاجزانو ته) له ځینو هغو مالونو چې رزق روزي درکړې ده تاسې ته الله نو وایي هغه کسان چې کافران شوي دي (له جهته د استهزا) هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی دی ایا طعام ورکړو موږ هغه چاته که اراده فرمایلي وی الله نو طعام به یې ورکړی و هغه ته، نه یی تاسې مگر په گمراهۍ ښکاره کې.

اشتراکي نظام (Socialism)

دغه نظام په حقیقت کې د پانګه وال نظام د غبرګون په توګه منځ ته راغی. لکه څرنګه چې کمونیزم د لویدیځ انفرادیت نقدوي او پر ځای یې پر ټولنیزو گټو باوري دی، دغسې یې په اقتصادي اړخ کې هم د فرد پر ځای د ټولنې د گټې په لټه کې دی. په دې نظام کې د پانګه والو هغه مفکوره چې هر انسان دې د گټې د لاسته راوړلو لپاره خپلواک پریښودل شي او د اقتصاد هره ستونزه دې د غوښتنلو او رسولو د قانون پر بنسټ اواره

کړای شي، په اشتراکي نظام کې دوی دغه نظریه بلکل ردوي او وایی که چیرې هر انسان خپلواک پریښودل شي نو ټول به د ځاني گټلو لپاره کار کوي او د بشري یا اجتماعي گټو احساس به له یوې مخې ختم شي. اشتراکي نظام څلور اساسي اصول لري:

لومړی دا چې د عوایدو وسایل لکه ځمکه، فابریکې او داسې نور د هیڅا شخصي ملکیت نه بلکې ټول به ټولنیز ملکیت گڼل کیږي او د حکومت تر څارنې لاندې به کار کوي.

دوهم دا چې ټولې اقتصادي پریکړې به د خلکو پر ځای د حکومت له طرفه وي، دا چې کوم وسایل د کوم توکي په تولید وگومارل شي او کوم توکي دې په څومره اندازه تولید کړای شي دا ټولې پریکړې به د حکومت له جوړ شوي پلان سره سم تر سره کیږي.

درېیم دا چې اشتراکي نظام د پانګه وال نظام برعکس د شخصي گټو پر ځای په ټولنیزو گټو ټینګار کوي، دغه نظام دعوه کوي چې د پانګه وال نظام ټولې اقتصادي لارې چارې یوازې د وگړو د شخصي گټو تر څنډې څرخیزې راڅرخیزې خو په اشتراکي نظام کې ټول پلانونه د ټولنیزو گټو پر بنسټ ولاړ وي. څلورم دا چې په اشتراکي نظام کې له تولیداتو څخه لاسته راغلي عواید باید د خلکو ترمنځ په عادلانه ډول وویشل شي، د یوه غریب او مالدار ترمنځ باید په لاسته راوړنو کې هیڅ توپیر نه وي.

د دې نظام بدې اغیزې به دا وي که چیرې د ټول هیواد د تولید وسایل د انسانانو یوه ټولې یعنې په حکومت کې د واک په گدی ناستو کسانو ته وسپارل شي؛ نو دهغوی په نیتونو او ارادو کې د خرابۍ د راتلو له امله به ټول هیواد د دې کار د بدو پایلو سزاګانۍ ګالي. بله دا چې د اشتراکي نظام د پلانونو پلي کول د یوه زورور او ظالم حکومت له واکمنۍ پرته شونې نه دي؛ ځکه د ټولو خلکو په دې خبره باندې را یوځای کول چې هر سړی دې د خپلې خوښې پر ځای د حکومت له خوښې او پلان سره سم کار وکړي یوه ځواک ته اړتیا لري او هم به د خلکو هر ډول خپلواکۍ وځپي.

درېیم دا چې په اشتراکي نظام کې د شخصي گټو محرک بیخي له منځه ځي چې له منځه وړنه یې د خلکو په سوداګریزو او ورځنیو چارو ډیره بده اغیزه کوي، هغه داسې چې هر انسان به فکر کوي چې که چیرې زه لږ کار وکړم یا ډیر کار وکړم په دواړو حالاتو کې به مې لاسته راوړنې یوشان وي. نو په دې توګه د ښه کار کولو جذبه خپل کیږي او له منځه ځي، د مکافاتو او مجازاتو اصل له پامه غورځول کیږي، د شخصي گټو محرک د انسان ویده صلاحیتونه راوینوي او د نویو مصنوعاتو جوړولو ته یې هڅوي، که څه هم دغې فطري جذبې ته د یوې ولکې اړتیا خامخا شته مګر د هغه له یو مخ له خپلو سره ډیر صلاحیتونه له منځه ځي د اشتراکي نظام دغه نیمګړتیاوې یوازې موږ په نظري ډول نه وړاندې کوو، بلکې د اشتراکي نظام لومړنیو تجربو دغه ټولې خبرې هغه وخت د عمل په میدان کې وښودلې کله چې د ازمایښت به لومړي ډګر

(روسیه) کې دغه نظام پلي کړای شو چې بیا له ناکامیدو وروسته د مخکني شوروي اتحاد د ږنگیدو پر مهال د روسیې ولس مشر یلسن داسې اعتراف وکړ: «کاشکې د اشتراکیت د لامکان د نظریې دغه تجربه د دې پرځای چې د شوروي په څیر په یوه لوی هیواد کې و ازمویل شوه که د افریقي په یوه وړوکی سیمه کې ترسره شوي وای نو له ناخوالو څخه به یې د خلاصون په لار کې ۷۴ کاله نه لگیدل». [نیوزویک ورځ پانه] د اسلام اقتصادي نظام

په نړیواله کچه د دوو مهمو اقتصادي نظامونو له بحث او شننې وروسته چې د اسلام پر اقتصادي نظام بحث کېږي، منصف څېړونکي دې ته اړباسي، چې د دواړو پورتنیو نظامونو کمي دلته جبران شوي او نواقص یې رد شوي دي.

اسلامی شریعت دټولو اقتصادي اوسوداگریزو روابطو او معاملاتو دپایداری، استحکام اوسلامتیا لپاره خپل خاص قواعد او احکام وضع کړي او اسلامي بانکداري یې د پراخ اسلامي اقتصاد یوه کوچنۍ برخه جوړوي چې د بنسټ ډبره یې بلاسوده بانکداري ده. د دې ځانګړي سیستم اصلي سرچینه قرانکریم او نبوي احادیث دي، چې هلته سود په کلکه رد شوی؛ موږ د مسلمانانو په توګه دا هر څه منلي؛ خو اوس نړیوال اقتصادي ځمکني حقایق هم دا ثابتوي، چې سود بشري نړۍ ته له بې عدالتۍ پرته نور څه نه لري. قران کریم کې الله تعالی فرمایي:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۷۸) فَإِن لَّمْ تَقْعَلُوا فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِکُمْ لَا تُظْلَمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (۲۷۸-۲۷۹)»

ژباړه: اې مؤمنانو! وویږئ دالله (جل جلاله) څخه، او پریږدئ دسود هغه ګټې چې تاسو ته پاتې کيږي (وروسته له دې چې له خلکو څخه دخپلو پورنو په مقابل کې سود واخلي)، که چیرې یاستی تاسو حقيقي مسلمانان، او که چیرې مو پریښودې دغه ګټې یعنې سود اخیستل؛ نو بیا د الله او دهغه له رسول (ص) سره د جنگ لپاره ځانونه تیار کړئ، او که غواړئ توبه وباسئ دسود اخیستلو څخه نو ستاسو لپاره رأس المال ستاسو خپل حق شته، مه په چا ظلم کوئ او مه بل چاته اجازه ورکوئ په تاسو ظلم وکړي.

د اسلام په اقتصادي نظام کې ټول اصول په یو دیني او اخلاقي بنیاد ولاړ دی چې معیار پکې حلال او حرام دي، اسلام د مال تر لاسه کولو او مصرفولو دواړو لپاره خپل اصول او قوانین وضع کړي، تر څو نه څوک په غلطو طریقو سره مال تر لاسه کړي او نه یې په غلطو او بې رقمو لارو مصرف کړي. د دې ترڅنګ اسلام یو څه نور قیودات لکه قمار، احتکار، انحصاري بازار، اسراف او دې ته ورته نور قیودات هم وضع کړي ترڅو په یوه ټولنه کې د هر وګړي حق خوندي وساتل شي او بلاخره ټولنه له ظلم او تباهی څخه وژغورل شي.

لکه چې الله تعالى په قرانکريم کې فرمايلي:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ » (سوره النساء ۲۹).
ژباړه: اې هغه کسانو چې تاسو ايمان راړی يعنې اې مؤمنانو! مه خورئ تاسی مالونه د يو بل په منځونو خپلو کې په ناروا سر همگر هغه وخت يې و خورئ کله چې وي ستاسو تر مينځ ستاسو د خوښې او رضايت دوه اړخيزه سوداګري.

همدا راز د لګښت په هکله الله تعالى فرمايلي:

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ. (اعراف سورت ۳۱).

ژباړه: وخورئ او وڅښئ خو اسراف مه کړئ بيشکه الله تعالى اسراف کونکی نه خوښوي.

د قمار په هکله الله تعالى فرمايلي:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.»
(مايده سورت ۹۰)

ژباړه: اې مومنانو بيشکه شراب، قمار، او بتان همدارنگه هغه غشي چې تاسې پرې ټپک او بد پال نيسي دغه ډېر بد دي او د شيطان عملونه دي پس تاسې له دې نه ډه وکړئ او په دې کار سره به تاسې بريالي شئ.

همدا راز، عبدالله بن عمر وايي چې رسول الله (ص) فرمايلي دي:

هيڅکله به جنت ته داخل نه شي هغه څوک چې د مور او پلار نافرمانی کوي يا قمار وهي يا نيکي هيري او يا همېشه شراب خوري.

سرېږه پر دې، د ۲۰۰۸م کال نړيوال اقتصادي بحران ښيي، چې د کرکېچ اصلي لامل سود و. هغه بحران نړيوال و، ټولې مالي ادارې يې له امله زيانمنې شوې، مګر يوازې اسلامي بانکونو د زيان پر ځای ګټه کړې وه. دې بحران د اسلامي بانکونو ادعاوې کره ثابتې کړې.

د اسلام سپېڅلی دين مور ته يو داسې اقتصادي نظام وړاندې کوي چې د پانګه وال او اشتراکي نظام تر منځ يو معتدل نظام دی. دغه نظام له کمونېزم سره د فردي ملکيت له منځه وړل نه مني، دپانګې دمساوې ویش پرځای عادلانه ویش غواړي او له کپېټلېزم سره مطلقه فردي آزادي نه مني، بلکې د دوی دواړو تر منځ يو درېيم نظر دی چې د بشر په فطرت برابر او د يو ښه ټولنيز عدالت رامنځ ته کونکی دی. د ټولنې هر غړي ته فطري، شخصي او طبيعي حقوق هم ورکوي او تر څنګ يې په ټولنه کې د عوايدو د وېش توازن هم برابروي، يو طرف هر چا ته په خپل شخصي ملکيت کې د تصرف حق ورکوي او بل طرف ته يو ډول

پابندي هم لگوي، تر څو دغه مال په يو ځای کې جمع نه شي او په عادلانه ډول د وگړو ترمنځ انتقال ومومي او هر غړي ته خپله برخه ورورسيري، تر څو په ټولنه کې هر غړی په ارامۍ او سوکالۍ سره ژوند وکړي. دغه نظام کوبښن کوي چې د ټولنې د غړو اړين حاجتونه پوره کړي او د مادي اطمینان سره سره انسان ته روحي اطمینان هم وښيي. په داسې حال کې چې د انسان پواسطه جوړ شوي اقتصادي نظامونه يوازې مادي اطمینان ښيي، د اسلام په اقتصادي نظام کې د عوايدو لاسته راوړل په داسې طريقې سره وي چې نورو خلکو ته پکې زیان ونه رسوي، د شخصي گټې او ټولنيزې گټې تر مينځ انډول بايد موجود وي، په گټه کې د غريبو او فقيرو حق بايد ورکړي.

د اسلام په اقتصادي نظام کې زکات يوه مهمه وجيبه ده چې د ټکس تر څنګ ورکول کېږي، چې د اسلامي اقتصاد د عوايدو يوه اساسي منبع يا سرچينه گڼل کېږي. همدار راز له زکات پرته، عشر ورکول، کفاره ورکول، خيرات او صدقه ورکول، بې وزلو سره مرسته کول، دا ټولې هغه وجيبي او الهي اوامر دي، چې د يوې ټولنې د عوايدو په ویش کې ډير مهم رول لوبوی، ترڅو عوايد په عادلانه ډول د وگړو ترمنځ انتقال ومومي او د ټولنې هيڅ وگړی ورې پاته نشي.

لکه چې الله تعالیٰ په قرانکریم کې فرمایلي:

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ. (بقره ۱۷۷)

ژباړه: نه ده نيکي يواځې دا چې وگرځوئ مخونه خپل په لمانځه کې په لور د مشرق او مغرب، ليکن غوره نيکي د هاغه چا ده چې ايمان يې راوړی وي په الله پاک او ايمان يې راوړی وي په ورځې اخري او په ټولو پريښتو او په ټولو کتابونو او ايمان يې راوړی وي په واپرو انبياؤ او ورکوي خپل مال په محبت د الله فقيرانو خپلوانو ته او ورکوي خپل ما په محبت د الله فقيرانو يتيمانو او مسکينانو ته او ورکوي خپل مال په محبت د الله مسافرو او ناداره سوالگرو ته او په ازادولو د غلامانو کې او سم په ترتيب ادا کوي لمونځ خپل او ورکوي زکات او وفا کونکي دې په وعدو خپلو کله چې دوی وعده کوي له خپل خالق او مخلوق سره او صفت کوو د صبر کونکو په سختيو او په رنځو کې او په وخت د جنگ په لاره د الله کې، دغه ستايلي شوي هغه خلک دي چې صدقات يې کړي دي او دغه کسان هم دوی دي پرهيزگاران ځان ساتونکي له ناوره او بدو اعمالو څخه.

پورتنی ټول ذکر شوي هدايات دپانگي دارتکازمخنيوی کوي چي د هغې په نتیجه کي پانگه په گرده ټولنه کی گردش او دوران کوي اودټولني ټول وگړي تري استفاده کوي چي همداداسلام د اقتصادي نظام غوښتنه ده.

که چیرته د اسلام دغه په فطرت برابري لارښوونې عملي شي، د انسانانو اقتصادي حالت به دومره لوړ شي چي يو فقير به د نړۍ پر سر ونه موندل شي. د دې نظام بني بېلگي د عمر بن عبدالعزيز د خلافت دوره ده چي هغه مهال اسلامي اقتصاد پلی کېده، داسې څوک به نه پيدا کيدل چي خلک خپل زکات هغه ته ورکړي، دزکات ټول عوايد به په بيت المال کې راټوليدل، هلته هېڅ قرضدار نه تر سترگو کېده، د بني ادم له پيدايښته تر ننه پورې اسلام يوازینی اقتصادي نظام دی چي فقر له منځه وړلی شي خو که چیرته د اسلام دغه په فطرت برابري لارښوونې عملي شي.

.....